

The Abraham Arbesfeld Kollel Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Men

WWW.KOLLELYOMRISHON.ORG

The Significance of "Yizkor:" Past, Present and Future

This week's shiurim are sponsored by the Schacter family in memory of
Rabbi Herschel Schacter z"l

Rabbi Dr. Jacob Schacter
ד' תשרי תשע"ג • September 8, 2013

ה' 1220

רצו כוונה אבותי שמינין סמימס למד כשכוח לפי שמהי ט מרס רמ
 שמכסן כמר שלא ירחי כלב ביום שמהכין להי לאחיות סקד יס כלון
 ובקר אל ידעו אל מול סדר סכא. כעלם כשחר יום פלם מביאן כגרים על סס כסיות
 כבקר וחי קולם ובקיס. ומכסס לכו מהם סמקורין מניסם עד בים ככוכה חו פד
 בים כרז על סס וסיעבו כמחסי סכר. ומתין לוחי כמין כל כרז סעזיכס ללמוד על
 סס כלשר יסח סלומן סח סיוק ולחי מנגלחי לאפרים קחט על דרועויו. ומניחיס
 סלח סכחונ סניו סכ"ג סכ"ק סוכ סוכ לנו סורס סכא לומטחי ויקרל אל משה וקירל
 כרז כל לוח ולוח מן ח"ב וסמיסק לחיו וכל סיכס על סס"ק וסמיסק לחיו וכן הוהס
 סס וכן סורס סכא וכן ויקרל וסמן על סלח מעט דכס ולוחי סכ"ג סכ"ג סלח סלחיות
 כלסוט ולחי כן מביאן סעגס סמיטס ככס וכסוכ עליס ס' אליס נתן לי לכו לימודיס
 לרסם לעסם סח יעק דכר יעיר כבקר יעיר לי לון ככס כלימודיס ס' אליס פח
 לי לון ולחי לה מניסי ולחור לה כסגוסי וקרל כרז כל סיכס על לון סכוקיס וכגמר
 לחיו ולחי כן מביאן כילס מכחלח וקלסס כקליפס סמנס וכסוכ עליס ויחמר חלי כן
 חלס כמק סכל ומסך סמלח סח כמגילס סלח לשר חלי סמן חליך ולוכלס וסחי כפי
 ככס למחוק. וקורל כרז כל סיכס וכמר לחיו ומלכילין לכמר סעגס וככילכ כי מוכ
 סח לפיחם סכ. ואל יכנס חלס מן סמכג כלחמיק ככחיס כפ' מרס ככחי (ק)
 (ג) וככחיסים ככס ככרסם ויח לחיו עליס לקרסח סך כמיכס וכס' ח' דכניח ירובלחי

ה' 1220
 סכר וקח
 ה' 1220

שחריח לשמחת תורה

זולת לשמחת תורה

סימן: אי"ב משה בר שמואל חזק. בתים בני ד' טורים. - א 2120

ה' 1220
 סכר

אז בקשב ענו עליה אל הר העברים
 בדעתו חשב בעליה סין בהדורים
 גזרת דת חדשה ופקודים ישרים
 דוד יש-לו לחן למשבעים בחורים:

העצ קשב ומח בחר אשר אתה עולה
 ני ני צוח כפה מלא
 זו עליה ירידה היא להחפלה
 חנון אעברה נא ואראה ההר הטוב והמעלה:

טהור ענהו רב לך אל תוסף דבר
 10 יהושע משרתך הגיע זמן היות חבר
 כי המלכות בחברתה כמלא נימא לא תתחבר
 להר נבו תעלה ושם תמות וכגי תקבר:

שליש

ונקבה מכל־בשר באו באשר צנה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: ויהי
 המבול ארבעים יום על־הארץ וירבו המים נישאו את־התבה ותרם
 מעל הארץ: ויגברו המים וירבו מאד על־הארץ ותלך התבה על־פני
 המים: והמים גברו מאד מאד על־הארץ ויכסו כל־ההרים הגבוהים
 אשר־תחת כל־השמים: חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו
 ההרים: ויגזע כל־בשר ו הרמש על־הארץ בעוף ובבהמה ובחיה
 ובכל־השרץ השרץ על־הארץ וכל האדם: כל אשר נשמת־רוח חיים
 באפיו מכל אשר בחרבה מתו: וימח את־כל־היקום ו אשר על־פני
 האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש ועד־עוף השמים וימחו מן־הארץ
 נישאר אך־נח ואשר אתו בתבה: ויגברו המים על־הארץ חמשים
 ומאת יום: ויזכר אלהים את־נח ואת כל־החיה ואת־כל־הבהמה אשר
 אתו בתבה ויזכר אלהים רוח על־הארץ נישכו המים: ויסכרו מעינות
 תהום וארבת השמים ויקלא הנשם מן־השמים: וישבו המים מעל

שתי

ח

בן קרא שם־העיר צוער: השמש יצא על־הארץ ולוט בא צערה: ויהוה
 המטיר על־סדם ועל־עמרה גפרית נאש מאת יהוה מן־השמים: ויהפך
 את־הערים האל ואת כל־הכפר ואת כל־ישבי הערים וצמח האדמה:
 ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח: וישכם אברהם בבקר אל־
 המקום אשר עמד שם את־פני יהוה: וישקף על־פני סדם ועמרה ועל
 כל־פני ארץ הכפר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיסר הכבשן: ויהי
 בשחת אלהים את־ערי הכפר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את־
 לוט מתוך ההפכה בהפך את־הערים אשר־ישב בהן לוט: ויעל לוט
 מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה
 הוא ושתי בנתיו: ותאמר הבכירה אל־הצעירה אבינו נקן ואיש אין
 בארץ לבוא עלינו כדרך כל־הארץ: לכה נשקה את־אבינו ויין ונשכבה
 עמו ונחיה מאבינו ורע: ותשקין את־אביהן ויין בלילה הוא ותבא
 הבכירה ותשכב את־אביה ולא ידע בשכבה ובקומה: ויהי ממחרת

6

אל־לאה נתהר ותלד ליצקב בן חמישי: ותאמר לאה נתן אלהים
 שקרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר: נתהר עוד לאה
 ותלד בן־ששי ליצקב: ותאמר לאה וברני אלהים ואחי נבר טוב הפעם
 ויבדלני אישי כי־ילדתי לו ששה בנים ותקרא את־שמו זבלון: ואחר
 ילדה בת ותקרא את־שמה דינה: ויזכר אלהים את־רחל וישמע אליה
 ואלהים יפתח את־רחמה: נתהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את־
 חרפתי: ותקרא את־שמו יוסף יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר: ויהי באשר
 ילדה רחל את־יוסף ויאמר יעקב אל־לכן שלחני ואלכה אל־מקומי
 ולארצי: תנה את־נשי ואת־ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה בי

7

אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד
 הרעים וגם־דלה דלה לנו וישק את־הצאן: ויאמר אל־בנתיו ואין
 למה זה עובתן את־האיש קראן לו ויאכל לחם: ויואל משה לשבת
 את־האיש ניתן את־צפרה בתו למשה: ותלד בן ויקרא את־שמו
 גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה:
 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני־ישראל מן־
 העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל־האלהים מן־העבדה: וישמע אלהים
 את־נאקתם ויזכר אלהים את־בריתו את אברהם את־יצחק ואת־
 יעקב: וירא אלהים את־בני ישראל וידע אלהים: ומשה היה
 רעה את־צאן יתרו חתנו בהן מדן וינהג את־הצאן אחר המדבר ויבא